Focul unei stele

On Decembrie 19, 2015

Învață să-ți menții statutul de ființă interioară, oferind un înțeles lumii pe care nu o observi.

Nu găsesc drumul spre ceea ce încă nu cunosc, cu referire la ceea ce rămâne după nu voi mai fi, mai curând o stea luminoasă susținând un întreg sistem planetar, decât un bob de nisip rătăcit într-un deșert fără oaze. Dar nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă. Exact ca în alchimie, mai întâi trebuie să părăsești corpul temporar ca să poți obține ulterior iluminarea sau Adevărul Suprem din Pământul De Foc.

Cu îngăduința timpului relativ, a cărui energie se propagă din trecut în viitor, am atins stadiul concentrării intense asupra detectării unui capăt uitat de lume, în fața unei dezvoltări inteligente, ca în cazul unui fizician care încearcă să demonstreze noi legi ale reflexiei și refracției luminii cu ajutorul unor principii nedescoperite. Astfel am păstrat contactul cu o rațiune lăuntrică care, cosmotizând, dă sens unei existențe oarbe.

Nu există om care să nu fie însuflețit de acel ceva, fluid universal, spirit, suflet, după cum nu există carte care să nu lase frâu liber imaginației. Totul cere despachetare și instalare într-un continuu explorer care conduce la evoluție. Şi ce este evoluția altceva decât știință, marea trecere spre infinit, această proeminență informațională accentuată înrudită cu timpul, spațiul, viața și moartea, cerând o alchimie de extracție specială, cu ajutorul apei vii, prin acțiunea focului pur?

Să urmăresc semnele propriei mele evanescențe, așa cum Robinson încerca zadarnic să ia urma străină de pași ca fiind a sa? Nu. Nu pot risca să ajung în poziția de om dezorientat, ca un monument al ignoranței față de toată măreția creației divine pe Terra, numai din plăcerea de a mă risipi într-un vid al nonexistenței asemănător unei găuri negre. Trebuie să mă confrunt cu omul din mine care zice "I'm lost in the beating of the storm".

Leadership: Poți să te desprinzi de contextul astral al momentului, pentru a servi drept foc al unei stele cu forță de iradiere în asemănarea dintre ceea ce trăiești ca un "întreg unitar" și ceea ce aprofundezi prin percepția unei suprearealități evanescente?

Modul de menținere a unei ordini paralele a realității, suficient de plauzibilă încât să dea o anumită tentă de mistic, cumva între onirism și viziune, poate fi centrat pe limbaj și pe libertatea de expresie pe care ți-o conferă noul statut certificat prin "poveste". Astfel, începi să te compari cu conștiința unui om aflat în mișcare în lumi reale, dar în timpuri diferite și în realități miraculoase.

Prilejul de a te confrunta cu experiența transformării într-un vizionar al evoluției, accesând acele funcțiuni ale conștiinței ce stabilesc diferența între percepția despre realitate și realitatea în sine, apare atunci când ajungi să te consideri un rătăcitor între lumi, blocat între sutele de gânduri ce te macină în orice fărâmă de timp.

În marea dimensiune a Creației, pe care alchimiștii o numesc *Prima Trimurni Divina,* această experiență de traversare a lumilor prin vis, prin viziune sau prin mijlocirea metaforei, stabilește corespondența trainică cu o altă modalitate de a percepe realitatea și lumea, într-un joc de aparențe. Asta înseamnă, precum bine observa scriitorul George Banu, să percepi prin ochii unui personaj o lume a cărei condiție de existență primordială este tocmai cultivarea acestui *entre-deux* , apartenența simultană la real și la fictiv.

Ceea ce creatorul trăiește în mod unitar este apartenența la o formă de a gândi "lumea concentrată într-un scenariu fictiv" ca sursă de confuzie identitară, fiindcă Eu-l său începe să se împlinească într-o altă realitate numită: "Pot fi oricine vreau eu".

Rătăcitorul între lumi se caracterizează în esență prin aceea că urmărește să descopere altceva decât pe sine însuși. El deschide ușa unei acțiuni raționale asupra a ceea ce constituie un indice al cadrului temporal în care se produc fenomenele de însemnătate hotărâtoare și în funcție de care se poate distanța.

Un mic avantaj al celor care înțeleg leadershipul constă în această unică abordare care auto-situează subiectul într-un loc neutru. Individul este conștient de ce se întâmplă în jurul său, dar numai ca rezultat al acestor rătăciri cuprinse într-o tranziție de tip „dissolve". Producându-se un fenomen de negare a personalității - care îl blochează în lumea unei virtualități imaginate, el devine posesorul unei stări de detașare față de elementele generatoare de „nori și haos".

A te desprinde de contextul astral al momentului, pentru a servi drept foc al unei stele este o construcție metaforică care exprimă distanțarea de condiția ta inițială. Condiția de a fi "înnecat" în lume.

Leadership: Felul în care îți dezlănțui viziunea creativă afectează realitatea relației tale cu tine însuți, în lumina faptului că TOT ceea ce trăiești prin sentimentul temporar de dublă identitate poate fi modificat într-un singur sens?

Părintele spiritual Mooji din Jamaica își sfătuia susținătorii: *„ Trăiți ca și când n-ați exista. Priviți în jur. Priviți norii aceștia de exemplu. Așa sunt și toanele noastre. Te trezești și nu știi dacă va fi o zi noroasă sau însorită. Așa este și viața noastră, trecutul nostru. Și totuși... ceva nu este prins în toate astea. Te uiți mereu, vezi cerul. Zici: „Acum o să plouă". Fermierul se bucură, dar nu și omul plecat în concediu.*

Pentru cer nu contează. Doar omul care e gol spune: „E ok cum e vremea așa". Şi astfel, mintea lui nu este niciodată depresivă.

Mintea omului zice: „Oh, cerul este foarte întunecat, foarte sumbru." Dar cerul nu știe asta. Nu dă prea multă atenție sentimentelor și gândurilor omenești. Când omul este distras de un nor, atunci se pierde pe sine. Numai unei ființe foarte avansate îi poți spune: Trăiește ca și cum n-ai exista."

Un sentiment de identitate temporar poate fi modificat într-un singur sens atunci când realitatea pe care ți-o construiești are ca și considerent de bază un motto, referențialul activ al cunoașterii mistice: "Trăiește ca și când ai exista în altă lume".

Focul unei stele este puterea omului care nu se stinge după forma mereu schimbătoare a norilor din viața sa. Liderii știu să se distragă de la obsesiva rutină. Ei știu că un om este liber atunci când nu se complică cu lucruri pretențioase, atunci când atenția îi este distrasă de la disconfortul aglomerării de evenimente.

Uneori trebuie să fii gol pe înăuntru, ca să nu rămâi încuiat pe dinafară.

Source: https://neculaifantanaru.com/focul-unei-stele.html